

Z E S P Ó Ł
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 33

Do użytku wewnętrznego

Z PRAC EGZEKUTYWY KW

REALIZACJA PROGRAMÓW ANTYINFLACYJNYCH I OSZCZĘDNOŚCIOWYCH W WOJ. BIALSKOPODLASKIM

Podczas obrad Egzekutywy KW PZPR w Białej Podlaskiej w dniu 28 czerwca br. przeanalizowano przebieg I etapu wdrażania programów antyinflacyjnych i oszczędnościowych w zakładach pracy woj. bialskopodlaskiego. W informacji na ten temat opracowanej przez Wydział Społeczno-Ekonomiczny KW PZPR czytamy m.in. :

/ ciąg dalszy na str. 2 /

WYKORZYSTANIE GRUNTÓW ROLNYCH WOJ. BIALSKOPODLASKIEGO

Na w/w posiedzeniu Egzekutywy KW PZPR omawiano również zagadnienie rolniczego wykorzystania gruntów rolnych woj. bialskopodlaskiego. W informacji z kontroli przeprowadzonej na ten temat przez Woj. Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Białej Podlaskiej stwierdza się m.in. :

/ ciąg dalszy na str. 8 /

ZOBOWIAZUJĄCA ROCZNICA

Dwa lata temu w Warszawie odbywał się IX Nadzwyczajny Zjazd partii. Dla wszystkich jego uczestników było jasne, że są świadkami wydarzenia naprawdę historycznej doniosłości.

Przypomnijmy - Zjazd obradował w niespełna rok po lecie 1980 roku, kiedy fala robotniczego niezadowolenia obalała kolejne mity propagandy sukcesu i mity o moralno-politycznej jedności narodu. Sierpień 1980 / ciąg dalszy na str. 16 /

SPOTKANIE DELEGATÓW NA OGÓLNOKRAJOWĄ NARADĘ AKTYWU MŁODZIEŻOWEGO PZPR

W przededniu odbytej 2-3bm. w Gdańsku ogólnopolskiej narady aktywu młodzieżowego PZPR z delegatami województwa bialskopodlaskiego na tę naradę spotkał się Sekretarz KW PZPR w Białej Podlaskiej tow. Stanisław Nowak.

Narada ogólnopolska miała jak wiadomo na celu sprecyzowanie i rozwinięcie zadań aktywu /ciąg dalszy na str. 12 /

REALIZACJA PROGRAMÓW ANTYINFLACYJNYCH I OSZCZĘDNOŚCIOWYCH
W WOJ. BIALSKOPODLASKIM.

/ ciąg dalszy ze str. 1 /

I etap kampanii działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych w województwie białskopodlaskim zawierał następujące przedsięwzięcia :

- w okresie marzec-kwiecień br. w różnych środowiskach odbywały się dyskusje i konsultacje rządowych projektów działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych z udziałem lektorów KC i KW, w trakcie których zebrano szereg uwag i wniosków przekazanych następnie do Wydziału Ekonomicznego KC PZPR,
- w dniu 28.03.1983 r. Egzekutywa KW PZPR powołała Wojewódzki Zespół d/s programu antyinflacyjnego i oszczędnościowego oraz przyjęła harmonogram kampanii polityczno-propagandowej w przedmiotowej sprawie zawierający cele kampanii oraz etapy i formy działania,
- w m-cu kwietniu i maju br. zorganizowano narady partyjno-gospodarcze, na których omawiano intencje i cele działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych w całej gospodarce oraz w każdym zakładzie pracy.

Szczególnie intensywne w tym okresie były działania partii na wszystkich jej szczeblach. Wynika to z okresowych ocen dokonywanych na posiedzeniach

Wojewódzkiego Zespołu.

Należy podkreślić szczególną rolę podstawowych organizacji partyjnych w zakładach pracy, których zebrania były pierwszym forum/a w niektórych przypadkach - jedynym/, gdzie podnoszono problemy działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych w zakładach.

Do dnia 10 czerwca br. niemal we wszystkich POP odbyły się zebrania poświęcone tej problematyce. W niektórych POP tematykę tę podejmowano dwukrotnie np. w EZPOW Terespol, PKS Łosice, w Gminnych Spółdzielniach "SCh" Kodeń i Sławatycze, PGR Międzyrzec Podlaski i PGR Koroszczyń. W większości zebrania POP krytycznie i twórczo odnosiły się do projektów przedstawionych przez kierownictwa zakładów, formułowano konkretne kierunki działań oszczędnościowych w zakładzie, jak też w swoim środowisku. Formułowano też wnioski w kierunku tworzenia takich mechanizmów w rozwiązaniach reformy by mobilizowały one do systematycznych działań oszczędnościowych bez podejmowania odrębnych programów.

Szczególną uwagę zwracano na wkomponowanie w system funkcjonowania zakładów elementów motywacyjnych na rzecz zabezpieczenia właściwej realizacji programów zakładowych.

Dużą rolę w I etapie wdrażania programów antyinflacyj-

nych i oszczędnościowych, zwłaszcza w zakresie podejmowania tych tematów przez zakładowe POP i kierownictwa zakładów, odegrały instancje stopnia podstawowego. Organizowane narady aktywu czy też posiedzenia egzekutyw miały na celu zintensyfikowanie prac nad programami zakładowymi oraz ich konkretyzację. W trakcie bieżącej pracy instancje podstawowe bezpośrednio zwracały uwagę na programy zbyt "deklaratywne", ogólne i rutynowe, zalecano szeroką konsultację z załogami projektów programu.

Niezwykle istotną rolę w merytorycznym i metodycznym przygotowaniu zakładów pracy do opracowania przedmiotowych programów miały odegrać organy założycielskie lub też kierownictwa przedsiębiorstw w stosunku do podległych zakładów lub oddziałów. Należy stwierdzić, a wynika to z ocen POP i instancji podstawowych, że pomoc ta była niezadawalająca. W ogólnych zarysach ograniczała się ona do odbycia narad w resortach lub na szczeblu przedsiębiorstw wielozakładowych ze wskazaniem głównych kierunków działań. Były też przypadki braku zainteresowania się tymi problemami w zakładach posiadających swe macierzyste jednostki poza terenem naszego województwa. Charakterystycznym był fakt

wyczekiwania zakładów pracy na wytyczne i wskazówki metodyczne w tym zakresie.

Stosunkowo najwcześniej w naszym województwie zakładowe programy antyinflacyjne i oszczędnościowe opracowały i przyjęły dorealizacji takie zakłady jak: Rejony Dróg Publicznych w Białej Podlaskiej, Parczewie i Międzyrzecu Podlaskim, KZK w Kornicy oraz wszystkie oddziały PKS.

Pozytywnie należy ocenić działania koordynacyjne Wojewody jako organu założycielskiego. Urząd Wojewódzki opracował ramowe wytyczne oraz zasady, tryb i terminarz prac związanych z opracowaniami jednostkowych programów, jak też zapewnił bezpośrednie uczestnictwo merytorycznych wydziałów w organizowanych z załogą naradach przyjmujących programy do realizacji. Zwłokę w podjęciu tematyki działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych okazały niektóre Wojewódzkie Związki Spółdzielni, które zbyt późno określiły wytyczne w odniesieniu do podległych jednostek podstawowych. Pozytywnie ocenić należy działania Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Mleczarskich. Według zebranych informacji należy stwierdzić, iż POP oraz kierownictwa administracyjnych zakładów były głównym inicjatorem opracowywania, a następnie powszechnego konsultowania

programów zakładowych, wychodząc z konkretnymi propozycjami tematów do uwzględnienia w programach prezentowanych przez administrację przedsiębiorstw i zakładów. Niezadawalającą ocenę należy wystawić zaangażowaniu innych organizacji społecznych funkcjonujących w zakładach pracy w upowszechnianiu założeń rządowych programów przeciwdziałania zjawiskom inflacyjnym i działań oszczędnościowych jak też w sferze opracowywania zakładowych programów.

W okresie objętym analizą i oceną nie odnotowano zorganizowanych forum dyskusji czy spotkań w tej tematyce ze strony działaczy związków zawodowych, samorządów pracowniczych, organizacji młodzieżowych czy też organizacji technicznych działających bezpośrednio w zakładach pracy. Niepokojącym jest obojętność tych ostatnich, od których to przecież oczekuje się szczególnie wiele, zwłaszcza w zakresie racjonalizacji i wynalazczości, wdrażania nowych technologii, zmian organizacyjnych procesu wytwarzania czy też prostych rozwiązań usprawniających procesy produkcyjne. Jedynie Rada Oddziału Wojewódzkiego NOT w m-cu maju br. odbyła posiedzenie poświęcone problemom antyinflacyjnym i oszczędnościowym i przyjęła program działania w tym zakresie

Przedstawione wyżej działania na rzecz wdrażania programów antyinflacyjnych i oszczędnościowych w zakładach pracy naszego województwa prowadzone za pośrednictwem POP, instancji podstawowych, ROPP-ów oraz instancji wojewódzkiej spowodowały, iż możemy mówić o zakończeniu pierwszego etapu prac konkretyzujących programy zakładowe. Proces ich konkretyzacji w różnych jednostkach przybierał różnorodne formy. Niektóre kierownictwa zakładów pracy powoływały zakładowe zespoły d/s opracowywania przedmiotowych programów /w składzie od kilku do kilkunastu osób np. PRSWM Biała Podlaska, POM Klonownica. W innych problematykę tę podjęto poprzez uaktywnienie powstałych w 1981 roku zakładowych zespołów d/s wdrażania reformy gospodarczej, które podjęły się opracowania w/w programów np. ZPW "Biawena".

W pozostałych programy budowano na bazie wniosków wynikających z dyskusji na zebraniach POP, aktywu robotniczego i społecznego, organizowanych naradach sztabowych itp.

Szczególnie cenne uwagi wносили pracownicy bezpośrednio produkcyjni, zgłaszając proste tematy o wymierzalnych efektach. Zorganizowane spotkania rolników z robotnikami bezpośrednimi w zakładach produkcyjnych przedstawicielach pracy przyniosły

wiele cennych uwag co do jakości produkcji jak i możliwości oszczędzania.

Z opracowanych i przyjętych do realizacji zakładowych programów oszczędnościowych i antyinflacyjnych wynika, iż posiadają one różnorodny charakter zarówno co do oszczędności i konkretności przedsięwzięć.

W przedsiębiorstwach i zakładach produkcyjnych cały ciężar przedsięwzięć koncentruje się na takich zagadnieniach jak :

- zmniejszenie zużycia materiałów i surowców na jednostkę produkcji m.in. poprzez wykorzystywanie odpadów poprodukcyjnych,
- wzrost wydajności pracy oraz obniżenie narzutów kosztów wydziałowych, ogólnozakładowych a w efekcie tego i cen,
- ograniczenie zużycia energii i paliw do procesów produkcyjnych,
- uruchamianie lub też rozszerzanie produkcji nowych asortymentów,
- redukcję zatrudnienia w pionach administracyjnych i doskonalenie struktur organizacyjnych,
- podejmowanie przedsięwzięć technicznych i zmian technologicznych w procesie produkcji,
- poprawa gospodarki niewykorzystanymi dotąd maszynami i urządzeniami oraz zapasami w aspekcie swych zdolności kredytowych.

Natomiast w jednostkach transportowych przeważają elementy związane z :

- efektywniejszym wykorzystaniem posiadanego taboru i podniesieniem wskaźnika gotowości technicznej,
- oszczędnością zużycia paliw i energii oraz części zamiennych,
- regeneracją części zamiennych i opon samochodowych,
- likwidacją pustych przebiegów jednostek transportowych.

Jednostki handlowe/państwowe i spółdzielcze/ działania swe kierują głównie na :

- pozyskiwaniu dodatkowej masy towarowej z przemysłu,
- racjonalniejszą gospodarkę opakowaniami,
- obniżeniu kosztów transportowych i kosztów magazynowania,
- skróceniu okresu rotacji zapasów towarowych,
- doskonaleniu funkcjonowania sieci handlowej i organizacji pracy,
- zwiększeniu dbałości o towar i przeciwdziałaniu marnotrawstwu,
- zwiększeniu roli odbioru jakościowego towarów.

W prezentowanych programach znajdują się działania doraźne i krótkookresowe jak też działania długofalowe wymagające określonych nakładów finansowych, co przyniesie konkretne efekty ekonomiczne. W niektórych jednostkach gospodarczych wraz z

rozpoczęciem realizacji zadań wynikających z zakładowych programów podejmowane są próby jednoczesnego doskonalenia systemów motywacyjnych bądź uruchamiania nowych mechanizmów ukierunkowanych na poszczególne zadania oszczędnościowe przynoszące podmiotom gospodarczym wymierne efekty.

Przykładem mogą być tutaj :

- O/PKS Radzyń Podlaski, gdzie w br. przewidziano kwotę ok. 250 tys. zł. z wypracowanego funduszu dla załogi, tym pionom i stanowiskom pracy, które zrealizują pomyślnie zadania wynikające z zakładowego programu przy zakładanych efektach finansowych w br. na kwotę ok. 7,5 mln zł.,
- O/WSS Biała Podlaska, gdzie m. in. przewidziano pozostawienie 50% funduszu płac w tej komórce organizacyjnej, która zrezygnuje z danego etatu,
- WPHW Biała Podlaska, gdzie przewidziano specjalne premie dla pracowników za ściągnięcie określonego asortymentu towaru poza zawartymi umowami,
- O/PKS Międzyrzec Podlaski, premiuje kierowców w zależności od stornia wykorzystania przebiegu pojazdów, jazdy bezawaryjnej itp.,
- "Meprozet" Międzyrzec Podl., gdzie przewidziano wzrost płac o ok. 230 zł za każde 1000 zł uzyskanych w wyniku oszczędności.

W przeważającej większości przedsiębiorstw i zakładów kierunki działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych stanowią zadania premiowe dla średniego szczebla kierowniczego lub też przewidują zwiększenie premii z tego tytułu o kilkanaście procent ponad premie regulaminowe.

Z przeprowadzonej analizy wynika również, iż niektóre jednostki w trakcie przystępowania do realizacji zakładowych programów nie przewidziały doskonalenia elementów motywacyjnych w swoich działaniach, co może w efekcie osłabić proces pomyślnej ich realizacji przez same załogi. Większość przyjętych do realizacji zakładowych programów antyinflacyjnych i oszczędnościowych obejmuje kierunki działań na lata 1983-1985. Dotyczy to wszystkich jednostek gdzie organem założycielskim jest terenowy organ administracji państwowej/Wojewoda, Prezydent Miasta lub Naczelnik/ oraz takich przedsiębiorstw jak: ZPW "BIAWENA", "ZREMB", Spółdzielnia "Jedność", Spółdzielnia Szczecińskiarsko-Szczotkarska, wszystkie oddziały KPKS i Rejonów Dróg Publicznych. W pozostałych jednostkach przyjęto kierunki działań antyinflacyjnych i oszczędnościowych na okres do końca br. m. in. w WUTEH Radzyń Podlaski, Zakładach Jajczarsko-Drobiarskich, WPHW,

Sp-nia "Elremet", "Meprozet", Bialskie Fabryki Mebli, Sp-nia "Przyszłość", WSS Międzyrzec Podlaski czy też w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Mleczarskich. Z zebranych informacji wynika, iż przewidywane efekty ekonomiczne jakie zamierzają osiągnąć jednostki w br. w wyniku działań oszczędnościowych i antyinflacyjnych charakteryzują się dużą rozpiętością od kilkunastu tysięcy złotych/np. PGKiM Parczew - 58 tys. zł. / do kilkadziesiątu milionów.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy stosunek przewidywanych efektów finansowych z uzyskanych oszczędności do planowanych wielkości zysku na 1983 r. waha się od kilku do kilkadziesiąt %. W dwóch przypadkach efekty oszczędnościowe wyrażają się wielkością większą niż planowana wielkość zysku do osiągnięcia w br. Charakterystyczne jest, iż jednostki gospodarcze, które stosunkowo wcześniej opracowały i przystąpiły do realizacji zakładowych programów antyinflacyjnych i oszczędnościowych posiadają już konkretne efekty. W pozostałych zakładach pracy nie dokonywano jeszcze ocen realizacji programów zakładowych, które to w większości jednostek przewiduje się w okresach kwartalnych.

Egzekutywa KW PZPR po przedstawieniu w/w informacji zwróci-

ła uwagę na istniejącą dużą sferę do działań oszczędnościowych/np. w Spółdzielniach Kółek Rolniczych/ konieczność szerokiego rozpropagowania programów wśród załóg zakładów pracy, oraz na ponowną weryfikację programów zakładowych, które nie spełniają wymogów konkretności i realności.

Szczególną uwagę zwracano na zabezpieczenie takiego systemu kontroli realizacji zakładowych programów, który by zapobiegł "chowaniu ich do biur" i zapominaniu o tym temacie w przypadkach, gdzie traktowano je w fazie opracowywania pod tzw. "naciskiem".

Wyrażano konieczność większego zainteresowania się realizacją programów właściwych organów założycielskich oraz banków finansujących działalność przedsiębiorstw. W czasie dyskusji zwrócono także uwagę na równoległe, tworzone lub doskonalane systemy motywacyjne dla załóg, co jest sprawą ważną, ale też i bardzo delikatną oraz na znaczną rolę wszystkich ogniw partii w fazie realizacji programów.

Egzekutywa KW PZPR przyjęła informację oraz wnioski zobowiązujące wszystkie instancje podstawowe i POP do bieżącej i stałej oceny stopnia realizacji programów i sygnalizowania zagrożeń w wykonaniu instancjom wyższym, władzom administracyjno-

gospodarczym, a Wydział Społeczno-Ekonomiczny KW PZPR do sygnalizowania właściwym organom założycielskim konieczność udzielania pomocy tym zakładom, gdzie proces tworzenia zakładowych programów lub ich realizacja przebiega z opóźnieniem. Prasie partyjnej zalecono systematyczne publikowanie konkretnych osiągnięć poszczególnych zakładów pracy. Egzekutywa KW PZPR z częstotliwością raz na kwartał będzie dokonywała oceny realizacji przyjętych programów antyinflacyjnych i oszczędnościowych.

WYKORZYSTANIE GRUNTÓW ROLNYCH WOJ. BIALSKOPODLASKIEGO.

/ ciąg dalszy ze str. 1 /

Województwo bialskopodlaskie na ogólną powierzchnię 534 752 ha posiada 374 351 ha użytków rolnych w tym :

- grunty orne - 268 929 ha
- sady - 4 080 ha
- łąki - 73 820 ha
- pastwiska - 27 522 ha

W poszczególnych sektorach gospodarki rolnej ilość użytków rolnych jest następujące :

- gospodarstwa indywidualne - 317 531 ha, rok 1982-314, 748 ha,
- Państwowe Gospodarstwa Rolne 20 288 ha, rok 1982-21, 062 ha,
- Rolnicze Spółdzielnie Produkcyjne - 7 363, rok 1982 7.985 ha,
- Kółka Rolnicze - 1931 ha ,

rok 1982-2962 ha,

- Państwowy Fundusz Ziemi - 18 251 ha, rok 1982-19 254 ha,
- Wspólnoty gruntowe - 4 575 ha, rok 1982 - 4.589 ha,
- pozostałe - 44 12 ha, rok 1982 4382 ha.

Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych nakłada na właścicieli /posiadaczy/ gruntów rolnych obowiązek rolniczego ich wykorzystania, a na Naczelników Gmin /Miast/ kontrolę wykonania tego obowiązku.

W roku 1982 stwierdzono, że 1755 ha gruntów rolnych jest nieużytkowanych lub źle użytkowanych w tym: odłogi - 776 ha i źle zagospodarowane - 979 ha. W wyniku decyzji podjętych przez Naczelników Gmin na koniec 1982 roku do zagospodarowania pozostało 409 ha w tym: 47 ha gruntów odłogujących, 95 ha do zalesienia i 267 ha gruntów zabagnionych wymagających zmeliorowania. Największe ilości gruntów odłogujących wg. informacji Naczelników Gmin pozostały w gminach: Platerów, - 9.69 ha, Wisznice-6.02. ha, Hanna-6.0 ha, Leśna Podlaska -4.80 ha, Sosnówka-4.13 ha, Ulan Majorat - 3.81 ha.

Przyczyną niezagospodarowania tych gruntów było zbyt opieszale działanie Urzędów Gmin.

W roku 1983 na polecenie Wicewojewody Bialskopodlaskiego mgr inż. Wiesława Obszańskiego

kontrolę rolniczego wykorzystania gruntów przeprowadzono w dniach od 15 marca - 15 maja.

Kontrolą objęto wszystkie grunty rolne oraz grunty podlegające rekultywacji. Kontrolę przeprowadziły zespoły powołane przez Naczelników Gmin pod przewodnictwem przedstawicieli gminnej służby rolnej przy udziale samorządów wiejskich i przedstawicieli jednostek społeczno-gospodarki rolnej.

W toku kontroli gruntów Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych oraz przedstawiciele Wydziału Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Leśnictwa Urzędu Wojewódzkiego sprawowali nadzór nad terminowym i prawidłowym przeprowadzeniu tych czynności.

W roku bieżącym stwierdzono, że w województwie występuje 1067 ha gruntów niezagospodarowanych i źle zagospodarowanych w tym:

- odłogi na gruntach ornym - 225.88 ha,
- odłogi na użytkach zielonych - 121.28 ha,
- ugory i grunty źle zagospodarowane - 719.80 ha.

Największe ilości gruntów niezagospodarowanych i źle zagospodarowanych występują w gminach: Biała Podlaska - 134.50 ha, Rokitno - 105.34 ha, Dębowa Kłoda - 94.00 ha, Podedwórze - 89.05 ha, Parczew - 81.05 ha, Łomazy - 63.01 ha, Wołyń - 56.95

ha. Gruntów odłogujących najwięcej stwierdzono w gminach: Dębowa Kłoda - 81.00 ha, Łomazy - 44.40 ha, Sarnaki - 33.26 ha, Piszczac - 33.04. ha i Rokitno - 26.32 ha. Na ogólną ilość 1067 ha gruntów niezagospodarowanych i źle zagospodarowanych w gospodarstwach indywidualnych występuje 590.75 ha tych gruntów, wspólnotach gruntowych - 200.89 ha, Państwowych Gospodarstwach Rolnych - 118 ha, Państwowym Funduszu Ziemi - 114.63 ha, Kółkach Rolniczych - 32.00 ha i Rolniczych Spółdzielniach Produkcyjnych - 10.69 ha.

Źle użytkowane wspólnoty gruntowe wykazano w gminach: Dębowa Kłoda - 72.00 ha /Biała-ka/, Parczew - 60.54 /Laski, Sowin/, Podedwórze - 49.55 ha /Grabówka, Mosty/, Rokitno - 10.00 ha, Wisznice - 6.80 ha i Piszczac - 2.00 ha.

Największe ilości niezagospodarowanych gruntów Państwowego Funduszu Ziemi występowały w gminach: Piszczac - 22.10 ha, Janów Podl. - 13.76 ha, Sarnaki - 13.37 ha, Wisznice - 11.14 ha, Łomazy - 9.69 ha, Zalesie - 7.21 ha i Rokitno - 6.29 ha.

Kontrolując właściwe rolnicze wykorzystanie gruntów rolnych Naczelnicy Gmin /miast/ przeprowadzili także kontrolę gruntów wymagających rekultywacji oraz ulepszenia. Według sprawozdań Naczelników Gmin

gruntów wymagających rekultywacji jest w województwie 539.34 ha w tym: zdewastowane przez nieznane osoby - 45.52 ha, zdewastowane przez znane osoby na których zakończono działalność przemysłową 241.10 ha i grunty na których prowadzona jest bieżąca działalność przemysłowa 252.72 ha.

Kontrolą objęto przede wszystkim grunty, na których zakończono działalność przemysłową. Łącznie skontrolowano 248.00 ha gruntów wymagających rekultywacji. Kontrola gruntów podlegających rekultywacji nie przeprowadziły gminy: Dębowa Kłoda, Huszlew, Łosice, Międzyrzec Podl., Platerów, Rokitno, Siemień, Sławatycze i Wisznice. Natomiast pełną kontrolę przeprowadzono w gminach: Drelów, Kąkolewnica, Podedwórze, m. Biała Podlaska i m. Międzyrzec Podlaski. W wyniku kontroli Naczelnicy Gmin podjęli 56 decyzji o obowiązku rekultywacji 22.65 ha.

Z analizy w/w materiałów wynika, że w wielu gminach kontrolę gruntów wymagających rekultywacji nie przeprowadzono właściwie, a także brak ze strony Naczelników tych gmin działania celem wyegzekwowania obowiązku rekultywacji. W tym celu należy we wszystkich gminach przeprowadzić kontrolę przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych oraz określić zadania poszczególnym Naczeln-

kom Gmin.

Wykorzystanie środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych w roku 1982 :

- rekultywacja gruntów - 15 ha o wartości robót 1077 tys. zł.
- odkrzaczanie gr. rolnych - 127 ha - wartości robót 5711 tys. zł.
- renowacja stawów rybnych - 83 ha o wartości robót - 12864 tys. zł.,
- wapnowanie gruntów poscalenieowych - 3464 ha o wartości robót 5235 tys. zł.,
- modernizacja dróg tr. rolnego - 129 o wartości robót 21200 tys. zł.,
- zagospodarowanie gruntów - 132 ha o wartości robót 1543 tys. zł.,
- inne wydatki - 2140 tys. zł.

Łącznie wydatkowano 49.770 tys. zł. wykonując roboty ulepszenia gruntów na pow. 3821 ha i 129 km dróg.

Analizując informacje Naczelników Gmin o przyczynach niezagospodarowania gruntów lub opóźnienia rozpoczęcia prac uprawowych - stwierdza się, że niezagospodarowanie gruntów wynika z opieszałości właścicieli gruntów, podeszłego wieku, słabej jakości gruntów.

Niezagospodarowane grunty PFZ są w działkach słabej jakości lub zbyt nadmiernie rozdrobionych, wspólnoty gruntowe wymagają domeliorowania, odkrzaczania i zagospodarowania. Wspól-

nota w Białce może być zagospodarowana dopiero po przeprowadzeniu badań i doświadczeń przez Akademię Rolniczą w Lublinie - odpowiednie prace zostały już podjęte.

Dotychczas Naczelnicy Gmin podjęli 280 decyzji zobowiązujących właścicieli gruntów do rolniczego zagospodarowania. Decyzjami objęto powierzchnię 526 ha. Do dnia złożenia informacji w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych /20.05.1983r./ stwierdzono, że właściwie zagospodarowano 283.48 ha. Informacje, że wszystkie grunty zostały już zagospodarowane złożyły gminy: Jabłoń /19 ha źle użytkowanych/ i Olszanka /13.97 ha/, a także dość znaczne ilości w gminach: Biała Podlaska, Rokitno i Konstantynów. Dość znaczna ilość gmin /13/ nie prowadziła bieżącej analizy stanu zagospodarowania gruntów i realizacji podjętych decyzji. Należy także zwrócić uwagę na występujące różnice w informacjach Naczelników Gmin za rok 1982 i z obecnej kontroli. Według informacji o stanie zagospodarowania gruntów na dzień 20 listopada 1982r. w województwie pozostało 47.34 ha gruntów odłogujących - obecnie stwierdzono takich gruntów 347.16 ha.

Grunty te były już w 1982 r. odłogujące lub niezagospodarowane lecz nie podjęto działania

celem ich zagospodarowania. Największe ilości takich gruntów występuje w gminach: Łomazy 44.40 ha, Piszczac - 32.54 ha, Rokitno - 26.32 ha, Janów Podl. - 11.88 ha, m. Międzyrzec Podl., 8.95 ha, Drelów - 8.63 ha, Milanów - 8.14 ha.

- W roku 1983 przyjmując wnioski rolników indywidualnych, gospodarstw gospodarki społecznej oraz Naczelników Gmin zaplanowano wykonanie
- rekultywacji gruntów - 7.12 ha
 - zagospodarowanie gruntów - 114.60 ha,
 - odkamieniania gleb - 120.00 ha,
 - odkrzaczanie gruntów - 190.83 ha,
 - renowacja stawów rybnych - 43.56 ha,
 - wapnowanie gleb - 3225.00 ha,
 - modernizacja dróg transportu rolnego - 299.69 ha,

na ten cel zaplanowano wydatkowanie 41 981 tys. zł.

Biorąc pod uwagę wyniki kontroli rolniczego wykorzystania gruntów ornych Wojewoda Białoskopodlaski określił następujące zadania dla Naczelników Gmin i Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych o następującej treści :

1. Naczelnicy Gmin prowadzić będą bieżący nadzór stanu zagospodarowania gruntów odłogujących. W stosunku do właścicieli gruntów odłogujących podejmować postępowanie egzekucyjne.

2. Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych przeprowadzi kontrolę zagospodarowania gruntów w gminach: Rokitno, Drelów m. Międzyrzec Podl., Łomazy, Piszczac, Janów Podlaski oraz Huszlew, w których wystąpiły znaczne różnice w ilości gruntów niezagospodarowanych.

Wyniki tej kontroli będą przedłożone do 30 sierpnia br.

3. Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych przeprowadzi kontrolę działań podejmowanych przez Naczelników Gmin w zakresie rekultywacji gruntów oraz wyłączania gruntów z produkcji we wszystkich gminach/miastach/

SPOTKANIE DELEGATÓW NA OGÓLNO-KRAJOWĄ NARADĘ AKTYWU MŁODZIEŻOWEGO PZPR .

/ciąg dalszy ze str. 1 /
młodzieżowego PZPR, przeanalizowanie stanu realizacji Uchwały IX Plenum KC oraz barier i przeszkód stojących na drodze jej wykonania, dokonanie oceny sytuacji wśród młodego pokolenia, zwłaszcza stanu świadomości społeczno-politycznej i na tym tle określenie nowych, skuteczniejszych form i metod pracy z młodzieżą.

Podczas spotkania aktywu wojewódzkiego skoncentrowano się na analizie w/w zagadnień w skali woj. białskopodlaskiego i na wypracowaniu stanowiska delegacji białskopodlaskiej na naradę

województwa. Wyniki tej kontroli zostaną przedłożone do dnia 31 października br.

W wyniku dyskusji nad zarysowanym wyżej problemem Egzekutywa KW postanowiła zalecić instancjom partyjnym i POP podjęcie sprawy wykorzystywania gruntów na posiedzeniach ich egzekutyw. W listopadzie br. Egzekutywa KW podejmie temat i przyjmie propozycje w zakresie zagospodarowania ziemi. Egzekutywa KW akceptując informację z kontroli rolniczego wykorzystania gruntów rolnych woj. białskopodlaskiego przyjęła do wiadomości nakreślone w niej zadania.

w gdańskiej "Olivii". W dzisiejszym wydaniu "Faktów" zamieszczamy obszernie fragmenty wystąpienia Sekretarza tow. Stanisława Nowaka wprowadzającego do dyskusji na tym spotkaniu.

Tow. Stanisław Nowak
powiedział m.in. :

IX Plenum KC PZPR i Plenum Komitetu Wojewódzkiego z czerwca 1982 roku były ważnymi etapami w nowym jakościowo spojrzeniu na problematykę młodych, na ich warunki życia, pracy i nauki. Jak towarzyszom wiadomo przebieg i wypracowane dokumenty IX Plenum zostały bardzo pozytywnie przyjęte przez samą młodzież. Określając zadania partii w pracy z młodymi, stwierdzamy, że nastąpiło znaczne ożywienie

instancji partyjnych związane z realizacją przyjętego przez Biuro Polityczne harmonogramu. Podobne harmonogramy opracowała instancja wojewódzka i instancje stopnia podstawowego. Szeroko problematykę młodzieżową podejmowały instancje.

Problematyka podejmowana na tych posiedzeniach była niezwykle szeroka, bogata i różnorodna. Generalnie można stwierdzić, że była to wielopłaszczyznowa, partyjna ofensywa wobec młodzieży, zawierająca szereg propozycji programowych i inspirująca wiele istotnych przedsięwzięć dla warunków bytu i życia młodzieży. Wśród nich na pierwsze miejsce wyszły problemy o podstawowym znaczeniu dla egzystencji młodzieży jak kwestie budownictwa mieszkaniowego, pomocy młodym małżeństwom, pomocy młodym rolnikom, w dalszej kolejności sprawy rozwoju placówek kulturalno-oświatowych, pracy szkoleniowej, inicjatyw społecznych itp. Warto tutaj nadmienić, że instancje partyjne podejmując debatę w sprawach młodzieży czyniły to w sposób autentyczny, konkretny i otwarty, i przy udziale samej młodzieży. W wielu przypadkach jako zasadę wprowadzono formę zapraszania przedstawicieli organizacji młodzieżowych na posiedzenia plenarne i egzekutyw poszczególnych komitetów partyjnych, a w mieście Międzyrzeczu Podlaskim np. przyjęto formę zapraszania liczą-

nych reprezentantów młodzieży pracującej i szkolnej na wszystkie posiedzenia plenarne. Można stwierdzić, że zdecydowało to o większym zainteresowaniu młodzieży problemami politycznymi i społeczno-gospodarczymi terenu.

Poza wieloma przykładami pozytywnymi stwierdzono również przypadki, gdzie działania instancji partyjnych nie odniosły większych rezultatów.

Posiedzenia instancji i egzekutyw w sprawach młodzieży w dużej mierze przyczyniły się do przyjęcia stałych form współpracy z organizacjami młodzieżowymi. Stwierdzam, że we wszystkich instancjach praktykuje się zapraszanie aktywu młodzieżowego na posiedzenia plenarne i egzekutyw, że odbywają się spotkania aktywu partyjnego z młodzieżą, że sekretarze i aktyw partyjny uczestniczą w posiedzeniach zarządów i kół organizacji młodzieżowych. Zazwyczaj są to spotkania konstruktywne, choć i tu są przykłady negatywnego stanowiska młodzieży. I tak np. w Piszczacu w październiku 1982 r. w większości POP odbyły się zebrania partyjne, na których zapoznano z uchwałami IX Plenum KC oraz wnioskami Egzekutywy KW i harmonogramem działań przyjętym przez KG PZPR. W zebraniach tych nie uczestniczyła zaproszona młodzież, za wyjątkiem członków partii będących członkami ZSMP.

W instancjach, gdzie podjęto obopólne wysiłki na rzecz aktywizacji organizacji młodzieżowych zanotowano już pierwsze rezultaty tej współpracy. M.in. w Rokitnie, w wyniku podjętych uchwał dokonuje się remontu Klubu Rolnika w Lipnicy, reaktywuje się rady społeczne klubów, doprowadzono do zakończenia budowę boiska sportowego w Cieleśnicy, przydzielono młodym nauczycielom z Cieleśnicy dwa mieszkania. W znacznym stopniu uwzględniono potrzeby młodych rolników przy podziale sprzętu wiosną br. W Wisznicach, w wyniku realizacji wspólnych inicjatyw instancji partyjnej i młodzieży prowadzona jest rozbudowa bazy kulturalnej, a w Hamnie budowa stadionu. Prawie we wszystkich instancjach znacznie wzrósł udział młodzieży w przygotowaniu i organizacji uroczystości z okazji świąt i rocznic państwowych oraz udział młodzieży w realizacji czynów społecznych na rzecz środowiska. Negatywne w tym względzie przypadki stwierdzono jedynie w Radzynie Podlaskim, gdzie brak jest zainteresowania współpracą ze strony młodzieży oraz częściowo w gminie Wohyń.

We wszystkich instancjach partyjnych stopnia podstawowego opracowano zgodnie z zaleceniami harmonogramy realizacji zadań wynikających z Uchwały IX Plenum KC i Uchwały KW PZPR z czerwca 1982 r.

We wszystkich miastach i gminach zanotowano w minionym okresie znaczną liczbę przypadków przejmowania przez młodych gospodarstw rolnych, np. na terenie KG Międzyrzec Podlaski 60 młodych ludzi podjęło taką decyzję. Mówiąc o konkretnym działaniu młodzieży wiejska myśli o pomocy w przydziale sprzętu, o pomocy kredytowej bądź w przydziale materiałów budowlanych. Fakty potwierdzają, że pomoc ta jest udzielana, zresztą we wszystkich komisjach decydujących o przydziale brali udział przedstawiciele organizacji młodzieżowych. Np. w Rokitnie młodzi rolnicy otrzymali 5 ciągników, 1 kopaczkę, 3 rozrzutniki obornika, a młodemu rolnikowi, który zajął I miejsce w gminnej Olimpiadzie Wiedzy Rolniczej przydzielono potrzebny mu rozstrząsacz do siana, w gminie Drelów na 39 ciągników 17 przydzielono rolnikom młodym i współgospodarującym, uwzględnia się również ich potrzeby budowlane dając pierwszeństwo w otrzymaniu decyzji na budowę, w gminie Piszczac ok. 40% przydzielonego sprzętu otrzymali młodzi rolnicy, 16 rolnikom sprzedano dodatkowo prawie 70 ha gruntów ornych, szczególną opieką otoczono młode małżeństwa zabezpieczając im niekiedy do 50% otrzymywanej masy towarowej. Podobnie wygląda sytuacja w pozostałych jednostkach administracyjnych.

W coraz większym stopniu młodym ludziom powierzane są kierownicze stanowiska w aparacie państwowym i gospodarczym, np. w Leśnej Podlaskiej 11 młodych ludzi piastuje funkcje kierownicze, w Wohyniu - 4, w Wisznicach - 4, znaczny jest udział młodzieży na kierowniczych stanowiskach aparatu gospodarczego w mieście Międzyrzec Podlaski. Znamiennym jest tu fakt, że wiele awansów miało właśnie miejsce w przeciągu minionego roku.

Pokażna jest reprezentacja młodzieży w radach narodowych np. w Piszczacu - 11 osób, w Wohyniu i Wisznicach - po 7 osób, w Leśnej Podlaskiej - 5 osób. Jest to znaczący potencjał ludzki, który wydaje się, że jest w zbyt małym kręgu zainteresowania samych organizacji młodzieżowych.

Niezbyt liczny udział młodzieży notuje się w ogniwach PRON, np. w Dębowej Kłodzie - 11 osób, w Rokitnie i Leśnej Podlaskiej - po 9 osób, najmniej w Hannie - 2 osoby i w Jabłoni - 3 osoby, w dalszym ciągu jest to sytuacja niezadawalająca.

Udział młodzieży w organizacjach społecznych jest zróżnicowany, średnio jest niewielki i wynosi ok. 15-20%.

W dalszym ciągu niespełnione są nadzieje młodych związane z zespołami d/s młodzieży powoływanych przez terenowe organy

administracji państwowej. Stwierdzić należy, że pomimo inspiracji i zaleceń ze strony instancji partyjnych nie wszędzie dotychczas powołano takie zespoły. Są przypadki, że zespoły powołane nie zebrały się dotąd lub odbyły tylko posiedzenia organizacyjne. Jedynie w mieście Międzyrzec Podlaskim zespół prowadzi ożywioną działalność, spotykając się na posiedzeniach plenarnych oraz wielokrotnie obradując na posiedzeniach prezydium Zespołu.

Naczelnicy w zupełności zlekceważyli działalność zespołów d/s młodzieży, bądź w ogóle nie powołując ich, bądź czyniąc to tylko i wyłącznie gwoili formalności. I tak zespołów nie powołano w ogóle w gminie Międzyrzec Podlaski, Jabłoń, Wisznice, Dębowa Kłoda, Piszczac, Wohyń i Radzyń Podlaski. W mieście Radzyniu Podlaskim Naczelnik Miasta wprowadził powołał formalnie w dniu 28.04.1983 r. 11-osobowy zespół ale nie podjął żadnych innych działań

choćby w kierunku jego zebrań. Podobnie jest w innych jednostkach, gdzie zespoły zostały formalnie powołane.

W całokształcie pracy partyjnej z młodzieżą niezwykle istotną rolę stanowi działalność ideowo-wychowawcza wśród młodzieży. Działalność ta była prowadzona przez cały okres, szczególnie intensywnie w okre-

sie "Lato 82", podobne, zamierzenia są w tym roku.

Stwierdzono wprowadzić różne działania w tym zakresie ze strony instancji partyjnych oraz POP. W szczególności jest to agitacja młodzieży do udziału w zebraniach szkoleniowych POP, bądź do innych form szkolenia partyjnego. W jednym przypadku zanotowano udział członków organizacji młodzieżowych w szkoleniu WUML.

Ponadto coraz powszechniej praktykuje się bezpośrednie spotkania sekretarzy instancji partyjnych z młodzieżą szkolną. Praca ideowo-wychowawcza prowadzona jest również przez placówki oświatowe i organizacje młodzieżowe. Jednak odczuwamy, że ta forma działalności jest jeszcze niedostateczna.

ZOBOWIAZUJĄCA ROCZNICA

/ ciąg dalszy ze str. 1 /

roku przyniósł kulminację protestu ludzi pracy przeciw błędom polityki, przeciw lekceważeniu zdrowego rozsądku w gospodarce, przeciw samowoli i arogancji ludzi mieniących się przedstawicielami robotniczej władzy. W fali protestów przeciw wypaczeniom socjalizmu, przeciw lekceważeniu jego podstawowych zasad nie brakowało organizacji partyjnych. Przeciwnie: to one w

wielu zakładowych organizacjach, jeszcze od kampanii przed VIII Zjazdem, domagały się powrotu do socjalizmu w praktyce społecznej, a nie tylko w hasłach i przemówieniach. Ten duch krytycyzmu obecny był w partii już od 1976 roku. Jego siłę wzmocnił sierpień 1980 roku. Z tego też ducha zrodziła się inicjatywa - niemal powszechna w podstawowych organizacjach partyjnych - zwołania nadzwyczajnego zjazdu.

Przypominam tę atmosferę, bo była to tak cenna w naszej partii atmosfera twórczego krytycyzmu, atmosfera leninowskiego demokratyzmu. W takim klimacie Zjazd dokonał wielkiego dzieła - odważnie ukazał przyczyny deformacji socjalistycznej linii, bez szkodliwych urazów dokonał partyjnej samokrytyki, nazwał po imieniu tych, co z różnych powodów zapomnieli o swoich obowiązkach wobec społeczeństwa i partii.

Dziś mówimy - był to zjazd socjalistycznej odnowy. To prawda. Ale pamiętajmy, że był to jedynie początek tej odnowy. Było to wytyczenie programu, który do dziś członków partii obowiązuje i zobowiązuje. Jedno z haseł IX Zjazdu brzmiało: "Partia to my - jej członkowie". To hasło ciągle jest i będzie aktualne. I dlatego tak mocno zobowiązujące ludzi z partią związanych legitymacją i przekonaniem. /KAR/